

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 5Asan/16/2019
Identifikačné číslo spisu: 5018200167
Dátum vydania rozhodnutia: 20. apríla 2022
Meno a priezvisko: JUDr. Katarína Benczová
Funkcia: predsedníčka senátu
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2022:5018200167.1

ROZSUDOK

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Benczovej a z členiek senátu Mgr. Kristíny Babiakovej a JUDr. Zuzany Šabovej, PhD. (sudkyňa spravodajkyňa) v právnej veci žalobkyne (sťažovateľka): MDEK s.r.o., so sídlom Rázusova 542/3, 976 67 Závadka nad Hronom, IČO: 44 733 348, právne zastúpený: JUDr. Ing. Linda Kovandová, LL.M., advokátka so sídlom Ul. Janka Kráľa 1, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 42 307 121, proti žalovanému: Úrad pre reguláciu hazardných hier, so sídlom Križkova 949/9, 811 04 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 100568290/2018 zo dňa 16. marca 2018, v konaní o kasačnej sťažnosti žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Žiline sp. zn.: 31S/45/2018 zo dňa 20. februára 2019, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn.: 31S/45/2018 zo dňa 20. februára 2019 zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

O d ô v o d n e n i e

I.

Priebeh administratívneho konania

1. Daňový úrad Žilina vykonal dňa 14. augusta 2017 u žalobkyne podľa § 11 ods. 3 písm. a) zákona č. 171/2005 Z. z. o hazardných hrách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o hazardných hrách“) dozor (vyhl'adávaciu činnosť) za účelom preverenia hier nesúcich základné znaky hazardných hier, ponúkaných verejnosti, pričom zistil, že hracie zariadenia, tzv. kvízomaty prevádzkované žalobkyňou naplňajú znaky hazardnej hry.

2. Daňový úrad Žilina (ďalej len „prvostupňový orgán“) rozhodnutím č. 102449626/2017 zo dňa 23. novembra 2017 na základe § 54 ods. 1 písm. f) zákona o hazardných hrách uložil žalobkyňi podľa § 56 ods. 1 písm. k) zákona o hazardných hrách pokutu vo výške 40.000 EUR za to, že dňa 14. augusta 2017 v čase od 10:00 do 11:10 prevádzkovala hazardnú hru bez udelenej alebo vydannej licencie, čím

porušila § 3 ods. 3 zákona o hazardných hrách. Prvostupňový orgán svoje rozhodnutie dôvodil vykonaným dozorom formou vyhľadávacej činnosti miestnym zisťovaním skutkového stavu a pri stanovení výšky pokuty (uloženej v spodnej hranici) zohľadnil skutočnosť, že u žalobkyne šlo o prvé porušenie zákona o hazardných hrách. Proti prvostupňovému rozhodnutiu podala žalobkyňa odvolanie, pričom mala za to, že bolo vydané predčasne, v rozpore so zákonom v konaní boli porušené jej práva. Podľa žalobkyne sú všetky prevádzkované prístroje v kontrolovanej prevádzke kvízomatmi, ktoré spĺňajú podmienky uvedené v § 3 ods. 4 písm. e) zákona o hazardných hrách, a teda výsledok hry na kvízomate je v prevažnej miere určovaný na základe preukázania vedomostí a zručností.

3. Žalovaný rozhodnutím č. 100568290/2018 zo dňa 16. marca 2018 podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“) rozhodnutie prvostupňového orgánu potvrdil. Žalovaný sa stotožnil so závermi prvostupňového orgánu, ktorý sa opierať o zistenia vykonaného dozoru, v rámci ktorého bolo zistené, že výška odmeny za správnu odpoveď na kvízomatovú otázku nezávisela od vedomostnej úrovne alebo obtiažnosti otázky [podľa § 3 ods. 4 písm. e) zákona o hazardných hrách], ale od kombinácie určitých symbolov na obrazovke po skončení jednotlivej hry (po dotočení sa všetkých valcov so symbolmi), t. j. od náhody, a teda predmetné kvízomaty spĺňajú zákonné podmienky hazardnej hry podľa § 3 ods. 1 zákona o hazardných hrách (zaplatenie vkladu, splnenie vopred stanovených podmienok, možnosť získať výhru a výsledok závisí výlučne od náhody a nie je vopred známy a ovplyvniteľný).

II.

Priebeh konania pred správnym súdom

4. Žalobkyňa proti rozhodnutiu žalovaného č. 100568290/2018 zo dňa 16. marca 2018 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“) podala správnu žalobu, ktorou žiadala, aby Krajský súd v Žiline napadnuté rozhodnutie v spojení s rozhodnutím prvostupňového orgánu č. 102449626/2017 zo dňa 23. novembra 2017 zrušil a priznal žalobkyni náhradu trov konania a právneho zastúpenia. Žalobkyňa zároveň navrhla, aby správny súd priznal žalobe odkladný účinok z dôvodu, že napadnutým rozhodnutím jej bola uložená pokuta vo výške, ktorá by v prípade okamžitého výkonu rozhodnutia bola pre ňu likvidačná.

5. Podľa žalobkyne obe rozhodnutia (žalovaného aj orgánu dozoru) sú založené na nesprávnom a nedostatočnom zistení skutkového stavu a nesprávnom právnom posúdení veci, pri ktorom správne orgány nad rámec svojich kompetencií, ako aj technických schopností a znalostí dospeli k záveru, že kvízomaty majú predstavovať hazardné hry.

6. Žalobkyňa popísala priebeh hry na kvízomate, pričom mala za to, že softvér kvízomatu je nastavený tak, že sa vždy najprv zobrazí kvízová otázka spolu s jej hodnotou a až následne sa zastavia roztočené symboly na obrazovke, ktoré nemajú vplyv na výšku odmeny za kvízovú otázku. Kvízovú otázku spolu s jej hodnotou účastník súťaže pozná vopred a v každom momente môže súťaž ukončiť. To, či sa suma hodnoty za otázku účastníkovi súťaže pripíše do kreditu alebo sa jeho kredit o túto hodnotu zníži, závisí výlučne od toho, či konkrétnu otázku zodpovie správne alebo nesprávne. Ak účastník súťaže odpovie na otázky správne, výhra sa mu vždy pripíše do kreditu. Ak neodpovie na žiadnu otázku správne, nevyhrá nič. Žiadna náhoda ani zobrazenie symbolov na obrazovke mu neumožnia bez správneho zodpovedania otázok získať akúkoľvek výhru, a teda výsledok hry neovplyvnia. Nezávislosť výsledku hry od grafického zobrazenia symbolov na obrazovke potvrdzuje už to, že celú hru je možné hrať bez toho, aby sa tieto symboly na obrazovke vôbec zobrazovali. Pri hre na kvízomate výhra alebo prehra závisí výlučne od toho, či účastník hry zodpovie položenú otázku správne alebo nie, t. j. závisí výlučne od jeho vedomostí.

7. V súlade s § 3 ods. 4 písm. e) zákona o hazardných hrách nejde o hazardnú hru, žalobkyňa teda nebola a nie je povinná mať udelenú alebo vydanú licenciu na prevádzkovanie hazardných hier. Prevádzkovanie kvízov spočívajúcich v odpovediach na otázky alebo v preukázaní vedomostí a

zručností, ak je výsledok hry určovaný v prevažnej miere na základe preukázania vedomostí alebo zručností, je obsahovo zahrnuté vo voľnej živnosti žalobkyne (prevádzkovanie kultúrnych, spoločenských a zábavných zariadení), čo je uvedené v zozname odporúčaných voľných živností zverejnenom na internetovej stránke Ministerstva vnútra Slovenskej republiky. Túto živnosť žalobkyňa v relevantnom období mala zapísanú v predmete podnikania a mala na ňu vydané príslušné živnostenské oprávnenie.

8. Žalobkyňa poukázala na sumárny záver Elektrotechnického inštitútu so sídlom vo Varšave, skúšobného a kalibračného laboratória, útvaru povereného Ministerstvom financií vykonaním technických skúšok na výherných automatoch a zariadeniach zo dňa 5. augusta 2016. Predmetom uvedeného technického posudku bolo posúdenie softvéru zariadenia „Kvízomat“, zhodného s tým, ktorý sa používa aj v konkrétnom kontrolovanom kvízomate, na ktorom hru vyskúšali zamestnanci dozoru. Tento posudok bol žalobkyni predložený spoločnosťou, od ktorej nadobudla softvér použitý v ním prevádzkovaných kvízomatoch. K predmetným dokumentom sa správne orgány nijako nevyjadrili a pri svojom rozhodovaní ich nijako nezohľadnili.

9. V priebehu výkonu dozoru žalobkyňa navrhovala, aby prvostupňový orgán vykonal, resp. požiadal o vykonanie testovania softvéru týchto zariadení štátnou skúšobňou. Podľa žalobkyne zamestnanci prvostupňového orgánu nie sú odborne spôsobilí a technicky vybavení na to, aby posudzovali mieru náhodnosti či vedomosti na pozorovanom technickom zariadení a jeho softvéru. Takéto skutočnosti by mal posudzovať predovšetkým znalec, resp. na to určená štátna skúšobňa. Ak uvedené riadne nezistoval a neposudzoval prvostupňový orgán, mal tak urobiť žalovaný na základe podaného odvolania.

10. Napadnuté rozhodnutie žalovaného je podľa žalobkyne nepreskúmateľné, nakoľko žalovaný priebeh hry vlastne vôbec nepreveril, testovanie štátnou skúšobňou nevykonal a bez ďalšieho len skopíroval skutkový stav tak, ako ho zistil prvostupňový správny orgán. Okrem toho hru vykonali zamestnanci prvostupňového orgánu len na jednom z kvízomatov umiestnených v dotknutej prevádzke, ale výsledky aplikovali aj na ďalších 7 zariadení tam umiestnených, bez toho, aby aj na týchto skúmali, či ide o vedomostnú súťaž alebo hazardnú hru a aj túto skutočnosť zohľadňovali pri ukladaní pokuty a určovaní jej výšky. Žalovaný spáchanie správneho deliktu len skonštatoval, ale nevysporiadal sa s námietkou, že na uloženie sankcie nebola splnená požiadavka zodpovednosti za správny delikt.

11. Žalobkyňa poukázala aj na dozor vykonaný v prevádzke BAR SENÁTOR v Tvrdošíne, kde príslušní zamestnanci dozoru pri kontrole iných zariadení tiež zistili, že v kontrolovanej prevádzke boli umiestnené kvízomaty (zhodné s kvízomatmi prevádzkovanými žalobkyňou). Ich zistenia boli také, že k výhre na kvízomate mohli dospieť výlučne správnym zodpovedaním otázok, a preto kvízomat za hazardnú hru nepovažovali. Z uvedenej činnosti, nakoľko k nej došlo len náhodne pri výkone dozoru iných prístrojov, nebola vyhotovená písomná správa. Dozor vykonával zamestnanec Daňového úradu Žilina, pobočka Dolný Kubín, ktorého žalobkyňa navrhla vypočuť ako svedka.

12. Žalovaný sa vo svojom vyjadrení k žalobe nestotožnil s názorom žalobkyne ohľadne nesprávneho a nedostatočne zisteného skutkového stavu a nesprávneho právneho posúdenia veci, pri ktorom podľa názoru žalobkyne správne orgány konali nad rámec svojich kompetencií, ako aj technických schopností a znalostí, keď dospeli k záveru, že hra na kvízomatoch je hazardnou hrou len na základe jednej hry, ktorú si zamestnanci orgánu dozoru vyskúšali na kvízomate s výrobným číslom AP1TJ0017476. Žalovaný mal za to, že hrou na uvedenom zariadení bolo preukázané, že tzv. „kvízomat“ je hazardnou hrou podľa § 3 ods. 2 písm. i) zákona o hazardných hrách. Výška odmeny za správnu odpoveď na kvízomatovú otázku nezávisela od vedomostnej úrovne danej otázky alebo od jej obtiažnosti tak, ako to vyžaduje § 3 ods. 4 písm. e) zákona o hazardných hrách, ale od kombinácie určitých symbolov na obrazovke po skončení jednotlivkej hry (dotočením sa všetkých valcov so symbolmi), to znamená od náhody.

13. Podľa žalovaného spustenie hry, či už s vizualizáciou alebo bez nej nemá vplyv na zistené skutočnosti. Orgán dozoru presne a podrobne opísal priebeh hry na kvízomate, na základe čoho dospel rovnako ako žalovaný k záveru, že pri hre na kvízomatoch ide o hazardnú hru definovanú v § 3 ods. 2 písm. i) zákona o hazardných hrách, ktorá nie je hazardnou hrou podľa písm. a) až h), ale spĺňa podmienky ustanovené v ods. 1 tohto ustanovenia, podľa ktorého hazardné hry sú hry, v ktorých hráč po zaplatení vkladu môže získať výhru pri splnení vopred určených podmienok a výsledok hazardnej hry závisí výlučne alebo prevažne od náhody alebo vopred neznámeho výsledku, určitej okolnosti alebo udalosti. Žalobkyňa svojim konaním, keď prevádzkovala 8 kvízomatov, porušila § 3 ods. 3 zákona o hazardných hrách, podľa ktorého je prevádzkovanie hazardnej hry možné iba na základe licencie udelennej alebo vydannej podľa zákona o hazardných hrách a za podmienok stanovených týmto zákonom. Ohľadne námietky žalobkyne o nevyskúšaní hry aj na ďalších zariadeniach a neporovnania priebehu hry na týchto zariadeniach, túto považuje žalovaný za neopodstatnenú, nakoľko zo zápisnice z vyhľadávacej činnosti je zrejmé, že orgán dozoru má skutkový stav zistený dostatočne, pričom v čase výkonu dozoru bolo v prevádzke žalobcu umiestnených 8 hracích zariadení „APOLLO GAMES“, z toho bolo jedno zariadenie mimo prevádzky. Nakoľko sa jednalo o rovnaké zariadenia, len s inými výrobnými číslami, nebol dôvod, aby orgán dozoru skúšal a porovnával hru aj na ostatných zariadeniach.

14. Vo vzťahu k technickému posudku vypracovanému Elektrotechnickým inštitútom vo Varšave, skúšobným a kalibračným laboratóriom a útvárom povereným Ministerstvom financií vykonaním technických skúšok na výherných automatoch a zariadeniach zo dňa 5. augusta 2016, žalovaný uviedol, že skutočnosť, či sa jedná o hazardnú hru alebo nie, posudzuje orgán dozoru a žalovaný výlučne podľa zákona o hazardných hrách a nie je v ich kompetencii ho posudzovať na základe rôznych technických posudkov.

15. K dozoru vykonanému v prevádzke BAR SENÁTOR v Tvrdošíne, kde príslušní zamestnanci orgánov dozoru pri kontrole iných zariadení tiež zistili, že v kontrolovannej prevádzke boli umiestnené kvízomaty (zhodne s kvízomatmi prevádzkovanými žalobkyňou) žalovaný uviedol, že sa k uvedeným tvrdeniam nevie vyjadriť, nakoľko výkon dozoru sa týkal iného dozorovaného subjektu a iných prístrojov, navyše bez vyhotovenia písomnej správy z výkonu dozoru. Žalovaný nemal námietky ohľadne prípadného vypočutia svedka navrhovaného žalobkyňou, zotrval na správnosti svojho rozhodnutia a správneho súdu navrhol, aby žalobu zamietol.

16. K vyjadreniu žalovaného sa v replike vyjadřila žalobkyňa, pričom zotrvala na svojich argumentoch uvedených v správnej žalobe. Žalovaný podľa jej názoru v podstate len zopakoval svoje argumenty uvedené v napadnutom rozhodnutí. K námietke žalovaného, že žalobkyňa sa mala možnosť vyjadriť k veci po doručení upovedomenia o začatí správneho konania a že tak neurobila nie je pravdou. Konateľ žalobkyne bol trikrát osobne na prvostupňovom orgáne, aby vysvetlil princíp hry na „kvízomate“, avšak pracovníci orgánu dozoru ho odmietli vypočuť s odôvodnením, že v prípade dozoru formou vyhľadávacej činnosti ho vypočuť nemusia. O prítomnosti konateľa na prvostupňovom orgáne bola vyhotovená len jedna zápisnica zo dňa 11. októbra 2017. Žalobkyňa poukázala aj na to, že v čase výkonu dozoru boli na mieste dve ďalšie osoby, ktoré pracovníkom vysvetľovali princíp hry, avšak v zápisnici o z vyhľadávacej činnosti táto skutočnosť nebola uvedená. Žalobkyňa opätovne poukázala aj na to, že možnosť hrať hru bez vizualizácie je jasným dôkazom toho, že vizualizácia výsledok hry neovplyvní.

17. Krajský súd v Žiline uznesením zo dňa 27. septembra 2018 priznal správnej žalobe odkladný účinok. Správny súd pri hodnotení naplnenia znaku hrozby závažnej ujmy prihliadol na výšku sankcie a formu podnikania žalobkyne, ktorá osvedčila odôvodnenú obavu, že v prípade výkonu napadnutého rozhodnutia jej hrozí závažná ujma spočívajúca v strate platobnej schopnosti, čím by mohla byť ohrozená jej existencia ako podnikajúceho subjektu.

18. V predmetnej právnej veci správny súd stanovil termín pojednávania na 20. februára 2019, ktorého sa zúčastnil konateľ žalobkyne a jej právna zástupkyňa. Právna zástupkyňa žalobkyne zotrvala na

svojich doterajších vyjadreniach a zdôraznila, že napadnuté rozhodnutie považuje za nezákonné, nejde o hazardnú hru a žalobkyňa nebola a nie je povinná mať udelenú alebo vydanú licenciu na jej prevádzkovanie, a teda z jej strany nedošlo k spáchaniu žiadneho správneho deliktu a nemožno jej uložiť ani žiadnu sankciu. Konateľ žalobkyne uviedol, že kontrolu na obdobných zábavných zariadeniach vykonal aj zamestnanec Daňového úradu Dolný Kubín, ktorý pri skúšaní zábavného zariadenia prišiel k záveru, že nejde o hazard. Rovnako poukázal aj na medializované informácie ohľadne iných zariadení a na nový zákon, ktorý platí od 1. marca 2019, kde daňový úrad aj žalovaný uznali, že kvízomaty nie sú hazard. Uložená pokuta ho totálne zruinovala, zahraničný partner od neho odstúpil a ešte mu dlží nejaké peniaze.

III.

Rozhodnutie správneho súdu

19. Krajský súd v Žiline (ďalej aj ako „správny súd“) rozsudkom sp. zn.: 31S/45/2018 zo dňa 20. februára 2019 podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „SSP“) žalobu zamietol.

20. Správny súd sa zaoberal výkladom (v zmysle účelu tohto zákona) pojmu hazardná hra v zmysle § 3 ods. 1 zákona o hazardných hrách. Zároveň považoval za správny záver žalovaného, že v hrách hraných na predmetných technických zariadeniach žalobkyne je obsiahnutý okrem vkladu, ktorého návratnosť sa nezaručuje a výhry (oba tieto prvky neboli v konaní sporné), tiež prvok náhody rozhodujúci o výhre, ktorého prítomnosť je znakom hazardnej hry, a inej podobnej hry podľa § 3 ods. 1 zákona o hazardných hrách. Tento prvok náhody je viditeľný v neznalosti hodnoty nasledujúcej otázky pred vložením vkladu a spôsobu pridelenia tejto hodnoty, ktorú hráč nemôže ovplyvniť; jeho vedomosti sú totiž bez významu, pokiaľ cena otázky je nižšia, ako ním vykonaný vklad, pretože keď odpovie otázku správne, prehráva. Náhodnosť hry koniec koncov vyplýva i priamo z návodu ku hre, zverejneného žalobcom. Na závere, že o výhre rozhoduje náhoda (okrem vedomostí, pokiaľ hráč otázky neignoruje) nič nemení ani posledný pokyn, podľa ktorého možno všetky nezodpovedané otázky zmeniť za jednu, k odpovedaniu ktorej je k dispozícii vždy správna nápoveda zaručujúca, že o výhre hráč nepríde; pokiaľ je náhodne a bez možnosti vplyvu zo strany hráča stanovená hodnota otázky, ktorá môže byť nižšia ako je vklad, potom i v tomto prípade výhra je faktickou prehrou a o výhre i tak rozhoduje náhoda.

21. Vzhľadom k tomu, že skutočnosti, na ktorých žalovaný postavil svoje rozhodnutie, vrátane popisu hry, neboli zo strany žalobkyne spochybnené (sporná bola len prítomnosť prvku náhody v hrách), považoval správny súd skutkový stav ku dňu rozhodnutia žalovaného za dostatočne zistený, preto nepovažoval za potrebné doplniť dokazovanie v zmysle požiadaviek žalobkyne predložených v súdnom konaní (znalecký posudok, výsluch svedka). Žalovaný správne posúdil postup žalobkyne, ktorým je prevádzkovanie bez povolenia Ministerstva financií Slovenskej republiky, ako konanie v rozpore s § 12 písm. d) a § 3 ods. 3 zákona o hazardných hrách. Žalovaný toto konanie správne posúdil ako správny delikt podľa § 56 ods. 1 písm. k) zákona o hazardných hrách a uložil žalobcovi pokutu. Výherné hry typu KVÍZOMAT, ktoré sú založené na kombinácii náhodného a vedomostného princípu možno priradiť ku hazardným hrám. Tieto hry sú založené na kombinácii náhody a vedomosti, keď v prvej alternatíve sa ponecháva prebehnúť náhodný proces a potom sa pripojí proces, ktorého výsledok závisí od znalostí či postrehu hráča a v druhej alternatíve je hráč najskôr podrobený vedomostnému kvízu a v prípade jeho úspechu nasleduje náhodný proces, ktorého výsledok určuje výšku vyplatenej výhry.

22. Technický posudok č. 173/OT/NBW/2016 zo dňa 5. augusta 2016 vypracovaný elektronickým inštitútom so sídlom vo Varšave, skúšobné a kalibračné laboratórium, útvárom povereným Ministerstvom financií, Poľsko, vykonaním technických skúšok na výherných automatoch a zariadeniach, ktorý konštatuje, že testovaný automat alebo výherné zariadenie spĺňa požiadavky v právnych predpisoch upravujúcich podnikateľskú činnosť v oblasti hazardných hier v súlade s požiadavkami nariadenia Ministerstva financií zo dňa 9. marca 2012 o podrobných požiadavkách

ohl'adom registrácie a používania výherných automatov a zariadení (uverejnené v zbierke zákonov z 26. marca 2012, položka 312) posudzoval predmetné zariadenie vo vzťahu k poľskému právu, nebol povolený Ministerstvom financií Slovenskej republiky, teda absentuje (chýba) základná podmienka prevádzkovania hazardnej hry.

23. Prvostupňový orgán postupoval podľa zákona o hazardných hrách a v súlade so správnym poriadkom, skutkový stav zistil a dostatočne odôvodnil, zaoberal sa všetkými podstatnými skutočnosťami a námietkami žalobkyne, správne vyrubil pokutu vo výške 40.000 EUR na základe § 54 ods. 1 písm. f) zákona o hazardných hrách za správny delikt podľa § 56 ods. 1 písm. k) predmetného zákona. Správny orgán mohol uložiť pokutu od 15.000 EUR do 500.000 EUR, avšak v danom prípade uložil pokutu vo výške 40.000 EUR, čo je vzhľadom na všetky okolnosti prípadu primerané a plní výchovnú, represívnu a preventívnu úlohu (vo vzťahu k nositeľom rovnakých povinností, ktorých odrádza od protiprávneho postupu). Vzhľadom na uvedené považoval správny súd výšku uložennej pokuty za adekvátnu a dostatočne odôvodnenú.

IV.

Argumentácia účastníkov v kasačnom konaní

24. Proti rozsudku správneho súdu podala v zákonnej lehote žalobkyňa (sťažovateľka) kasačnú sťažnosť podľa § 440 ods. 1 písm. f) a g) SSP a navrhla, aby kasačný súd rozsudok správneho súdu zrušil a vec mu vrátil na nové konanie, alebo aby zmenil rozsudok správneho súdu tak, že napadnuté rozhodnutie žalovaného zruší a vec mu vráti na ďalšie konanie.

25. Sťažovateľka mala za to, že napadnuté rozhodnutie správneho súdu je nesprávne a nezákonné, založené na nesprávnom právnom posúdení a v rozpore so zásadami správneho súdnictva a jej základnými právami. Zároveň zotrvala na svojej argumentácii, ktorú použila v správnom konaní a v konaní pred správnym súdom. Sťažovateľka opätovne zdôraznila, že výsledok hry na kvízomate nie je viazaný na žiadnu náhodu, ale ide o kvíz, ktorého výsledok je v plnej miere určovaný na základe preukázania vedomostí a schopností konkrétneho účastníka súťaže a od skutočnosti, ktorá mu je vopred známa (hodnota otázky). Keby sa postavili dve zariadenia vedľa seba s tým, že na jednom by sa hra spustila bez vizualizácie a na druhom s vizualizáciou symbolov a program by sa spustil v rovnakom bode, na oboch strojoch by boli otázky rovnaké a rovnaká by bola aj hodnota možnej výhry za správne zodpovedanie otázky, čo ani jeden správny orgán neskúmal.

26. Nezákonnosť rozhodnutí správnych orgánov správny súd znásobil, keď sám po technickej stránke posudzoval charakter technického zariadenia a v ňom nainštalovaného softvéru. Správny súd nie je odborne spôsobilý na posúdenie tohto technického zariadenia, hoci sa o ňom v rozsudku podrobne vyjadroval, hoci ho nikdy nevidel a na takéto posudzovanie nebol zo zákona oprávnený. Sťažovateľka nesúhlasí so záverom správneho súdu, že hra vykazuje prvok náhody, ktorý je údajne viditeľný v neznalosti hodnoty nasledujúcej otázky pred vložením vkladu a spôsobu pridelenia tejto hodnoty, ktorú hráč nemôže ovplyvniť. Nie je zrejmé, na základe čoho dospel správny súd k záveru, že by hráčovi nemala byť známa hodnota ďalšej otázky a ak vychádzal len z tvrdenia žalovaného, tak sa nevysporiadal s rozporom, ktorý namietala sťažovateľka, čo zakladá nepreskúmateľnosť tohto rozhodnutia.

27. Sťažovateľka nesúhlasí so záverom správneho súdu, že skutkový stav ku dňu rozhodnutia žalovaného bol dostatočne zistený, nakoľko ona sama v správnom konaní namietala nesprávnosť popisu hry a záverov správnych orgánov, a teda nie je možné konštatovať, že jej argumenty nemajú oporu ani v administratívnom ani v súdnom spise. Správny súd tiež odmietol vypočítať zamestnanca Daňového úradu Žilina, pobočka Dolný Kubín, ktorého sťažovateľka žiadala predvolať.

28. Správny súd bez ďalšieho vzal za pravdivé tvrdenie žalovaného o tom, že má ísť o hazardnú hru, dokonca do určitej miery dopĺňal argumenty žalovaného. Sťažovateľka poznamenala, že správne orgány v rozhodnutiach nevníмали prvok náhody v tom, že by hráč nemal poznať hodnotu nasledujúcej otázky, ako to tvrdí správny súd, ale v tom, že hodnota otázky závisí od rozloženia symbolov na

obrazovke zariadenia. Rovnako ani správne orgány, ani súd sa nevysporiadali s námietkou sťažovateľky, že rozloženie symbolov na pozadí obrazovky nemá vplyv na hodnotu otázky, ani na výsledok hry, ale plní len marketingovú funkciu. Zároveň v bode 9 rozsudku správny súd použil argument, že v posudzovanej hre voľba prvej kvízovej otázky je okolnosťou úplne závislou na náhode. Tento argument žalovaný nepoužil, z čoho vyplýva, že správny súd vytváral nové argumenty na podporu žalovaného, čo je v rozpore so zásadami správneho súdnictva. Správne súdy by nemali ísť nad rámec podanej žaloby a argumentov uvádzaných účastníkmi konania, nie sú povinné ani oprávnené vytvárať nové argumenty na podporu jedného z účastníkov. Tento postup sa môže javiť ako zaujatý, pričom citovaný záver správneho súdu je nepreskúmateľný a nelogický, pretože z neho nie je zrejmé, ako môže voľba prvej otázky ovplyvniť výsledok hry a v čom tu má byť viditeľný prvok náhody.

29. Správny súd sa nesprávne domnieva (bod 9), že na to, aby považoval určitú hru za hazardnú postačuje, ak sa napriek významnej úlohe vedomostí hráča v hre vyskytne nejaký prvok náhody, ktorý nemusí byť v prevažnej či v podstatnej miere. Takýto záver je v priamom rozpore s § 3 ods. 1 zákona o hazardných hrách a s celkovou definíciou hazardnej hry a je nesprávnym právnym posúdením veci. V danom prípade ide o výslovnú výnimku z definície hazardnej hry obsiahnutú v § 3 ods. 4 písm. e) zákona o hazardných hrách - ide o vedomostný kvíz a preto sťažovateľka nemohla porušiť § 3 ods. 3 zákona o hazardných hrách.

30. Nekonzistentnosť argumentov správneho súdu vidí sťažovateľka v tom, že na jednej strane súd výslovne uvádza, že nespochybňuje, že vedomosti hráča zohrávajú v hre významnú úlohu (strana 10 druhý odsek rozsudku), no v inej časti odôvodnenia (strana 10, bod 10) uvádza, že vedomosti hráča sú bez významu. Rovnako správny súd výslovne cituje zákonnú definíciu hazardnej hry a podmienky hazardnej alebo podobnej hry, že výsledok musí byť závislý v prevažnej miere alebo výlučne od náhody (strana 7) a niekoľko strán ďalej uvádza, že zákon neustanovuje, či miera náhody má byť v hre prevažná alebo podstatná. Ďalšiu nekonzistentnosť vidí sťažovateľka v tom, že správny súd na jednej strane uvádza, že sťažovateľka nespochybnila skutkové zistenia žalovaného a na druhej strane cituje pomerne rozsiahlo jej argumenty týkajúce sa nedostatočného skutkového stavu veci. Celé rozhodnutie podľa sťažovateľky vykazuje množstvo vnútorných rozporov. Na podporu svojich tvrdení poukázala sťažovateľka na judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky (IV. ÚS 14/07, IV. ÚS 115/03, III. ÚS 119/03, III. ÚS 209/04, I. ÚS 243/07, I. ÚS 146/08, III. ÚS 307/2012, III. ÚS 11/2011).

31. Sťažovateľka sa nestotožňuje so záverom správneho súdu, podľa ktorého otázku, či ide o hazardnú hru, nemusí skúmať znalec. Podľa správneho súdu je posudzovanie hry čo do pravidiel a priebehu pomerne ľahké a k pochopeniu jej fungovania nie sú potrebné žiadne špeciálne znalosti. Sťažovateľka trvá na tom, že ide o pomerne zložitú elektrotechnické zariadenie so špecifickým softvérom, ktoré nemožno skúmať bez odborného vzdelania. To, že bežný hráč dokáže pochopiť princíp fungovania alebo pravidlá hry neznamena, že je schopný posúdiť možný vplyv vedomostí či náhody na výsledku hry. Je rozdiel medzi pochopením pravidiel hry a medzi pochopením systému fungovania jej softvéru. Ak by bolo tvrdenie správneho súdu správne a zákonné, nebolo by potrebné aby v Slovenskej republike existovala štátna akreditovaná skúšobňa - Technický skúšobný ústav Piešťany, š. p.

32. Vo vzťahu k technickému posudku vypracovanému Elektrotechnickým inštitútom so sídlom vo Varšave, skúšobným a kalibračným laboratóriom, útvárom povereným Ministerstvom financií, Poľsko, vykonaním technických skúšok na výherných automatoch a zariadeniach zo dňa 5. augusta 2016 sťažovateľka uviedla, že hoci sa právne predpisy Poľskej republiky vo vzťahu k pojmu hazardnej hry od slovenskej úpravy môžu líšiť, po vecnej - technickej stránke sú nemenné a totožné. Ak technický inštitút skúmaním dospeje k záveru, že v hre neexistuje prvok náhody a slovenské právne predpisy prvok náhody požadujú na to, aby išlo o hazardnú hru, tak správne orgány ani súd nemôžu dospieť k inému záveru než k tomu, že sa o hazardnú hru nejedná. Ak však mali túto pochybnosť, mohli nechať zariadenie preskúmať v slovenskej štátnej skúšobni. Prvostupňový orgán dal v inom konaní toto zariadenie preskúmať, pričom výsledkom tohto skúmania zatiaľ nedisponuje. Rovnako na Okresnom riaditeľstve Policajného zboru v Lučenci, odbor kriminálnej polície bolo vedené konanie

pod ČVS: ORP-148/2-VYS-LC-2018, ktoré bolo skončené s tým, že v rámci prevádzkovania kvízomatu nejde o nepovolené prevádzkovanie hazardnej hry.

33. Žalovaný sa ku kasačnej sťažnosti sťažovateľky nevyjadril.

34. Sťažovateľka listom zo dňa 7. decembra 2020 oznámila Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „NS SR“), že v priebehu konania v predmetnej veci nadobudol účinnosť zákon č. 30/2019 Z. z. o hazardných hrách a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ktorý zrušil predtým účinný zákon č. 171/2005 Z. z. o hazardných hrách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, a teda bol zriadený Úrad pre reguláciu hazardných hier, na ktorý od 1. júna 2019 prešli práva a povinnosti z právnych vzťahov z Ministerstva financií SR, Finančného riaditeľstva SR, daňových a colných úradov. Na základe tejto skutočnosti NS SR listom zo dňa 1. januára 2021 oznámil Úradu pre reguláciu hazardných hier, že v právnej veci vedenej na NS SR pod. sp. zn. 5 Asan 16/2019 s ním bude pokračovať v konaní ako so žalovaným a vyzval ho, aby sa vyjadril k vyjadreniu sťažovateľky z 22. decembra 2020, ktorým sťažovateľka dala do pozornosti NS SR uznesenie Krajského súdu Trnava sp. zn. 47Sa/18/2018 zo dňa 31. júla 2020.

35. K uvedenému listu sa žalovaný nevyjadril.

III.

Posúdenie kasačného súdu

36. Dňa 1. januára 2021 nadobudla účinnosť novela Ústavy Slovenskej republiky, ústavný zákon č. 422/2020 Z. z. ktorým sa mení a dopĺňa Ústava Slovenskej republiky č. 460/1992 Zb. v znení neskorších predpisov, ktorou bol zriadený Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (čl. 143 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky). K 1. augustu 2021 prevzal Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (ďalej aj ako „kasačný súd“) kasačnú agendu správneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd SR“ alebo „NS SR“) v správnom súdnictve, vrátane prerokúvanej veci (čl. 154g ods. 4, 5 a 6 Ústavy v spojení s § 101e ods. 1 a 2 a § 8a ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov). V súlade s rozvrhom práce Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky na rok 2021 bola prerokúvaná vec pridelená náhodným výberom na rozhodnutie senátu 3 S a bola v kasačnom konaní vedená pod pôvodnou spisovou značkou.

37. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP) po tom, čo zistil, že kasačná sťažnosť bola podaná riadne a včas (§ 443 SSP a § 444 SSP), oprávnenou osobou (§ 442 SSP), smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustná (§ 439 SSP), má predpísané náležitosti (§ 445 ods. 1 SSP a § 57 SSP), preskúmal napadnutý rozsudok z dôvodov a v rozsahu uvedenom v podanej kasačnej sťažnosti (§ 440 SSP, § 441 SSP a § 453 SSP) a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť je dôvodná.

38. Sťažovateľka uviedla kasačné dôvody podľa § 440 ods. 1 písm. f) a g) SSP, avšak nešpecifikovala, ktoré argumenty svedčia v prospech ktorého kasačného dôvodu. V zásade však jej argumentácia napáda právne posúdenie správnym súdom a tento dôvod považoval aj kasačný súd za relevantný.

39. Treba prisvedčiť sťažovateľke, že rozhodnutie o správnom delikte a pokute bolo vydané predčasne, správne orgány presvedčivo neustálili, že sťažovateľka sa dopustila správneho deliktu, za ktorý jej bola uložená pokuta. Správny súd, tým, že zistenie skutkového stavu a závery správnych orgánov považoval za dostatočné, vec podľa kasačného súdu nesprávne právne posúdil a nedostatočne zohľadnil, že ide o žalobu vo veciach správneho trestania, kde nie je správny súd podľa § 195 SSP viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby.

40. Sťažovateľka počas správneho konania, ako aj v správnej žalobe a kasačnej sťažnosti namietala, že jediným dôkazom, z ktorého žalovaný, ako aj správny súd, vychádzali pri závere, že sa v danom prípade jedná o hazardnú hru, je vlastné pozorovanie zamestnancov žalovaného. To považuje za neprípustné a tvrdí, že ide o predbežnú otázku, ktorú má zodpovedať znalec v znaleckom posudku.

41. Kasačný súd konštatuje, že v zásade nie je vylúčené, aby bol záver správneho orgánu postavený len na jednom dôkaze - vlastné pozorovanie správneho orgánu, avšak to len za predpokladu, že budú náležite vyvrátené námietky účastníka konania, resp. bude presvedčivo odôvodnené, prečo ďalšie návrhy na dokazovanie správny orgán nevykonal. V danom prípade je z administratívneho spisu zrejmé, že:

a. správny orgán dôsledne nerešpektoval postup podľa zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov, keď sťažovateľke síce zaslal oznámenie o začatí správneho konania (list zo dňa 4. októbra 2017) a v ňom vyzval účastníka konania, aby sa k veci vyjadril, ale keď sťažovateľ navrhoval na stretnutí dňa 11. októbra 2017 vykonať testovanie softvéru technických zariadení IQ kvíz štátnou skúšobňou, s cieľom preukázania, že nejde o náhodu, ale o vedomostnú súťaž, žalovaný na tento návrh nereagoval, nepostupoval podľa § 3 ods. 2 správneho poriadku (povinnosť postupovať v úzkej súčinnosti s účastníkom konania), nevyzval sťažovateľa na vyjadrenie podľa § 33 správneho poriadku a rovno pristúpil k vydaniu prvostupňového rozhodnutia dňa 23. novembra 2017;

b. tieto vady neodstránil ani odvolací orgán, keď napriek námietke sťažovateľa o porušení jeho práv prvostupňové rozhodnutie potvrdil;

c. v rozhodnutiach správnych orgánov absentuje vysporiadanie sa s námietkami a návrhmi účastníka konania k dokazovaniu, resp. k dôkazom, ktoré predložil, konkrétne k návrhu na vykonanie znaleckého posúdenia a k technickému posudku vypracovanému Elektrotechnickým inštitútom so sídlom vo Varšave, skúšobným a kalibračným laboratóriom, útvaram povereným Ministerstvom financií, Poľsko;

d. žalovaný v rozhodnutí o odvolaní neodstránil rozpory v tvrdeniach účastníka konania o priebehu hry a záverov prvostupňového orgánu (aká je úloha a vplyv roztočenia symbolov na obrazovke, či ide len o grafický prvok alebo prvok, ktorá náhodne určuje výhru v hre), žalovaný v rozhodnutí o odvolaní v podstate len zopakoval tvrdenia prvostupňového orgánu.

42. Správny súd podľa kasačného súdu vec nesprávne právne posúdil, ak považoval dokazovanie a proces pred správnymi orgánmi za súladné s pravidlami správneho konania. Navyiac, sám dopĺňal dôvody, prečo je záver žalovaného správny, hoci nevykonal dokazovanie výsluchom svedka, ktoré sťažovateľ v žalobe navrhoval, ani iné dokazovanie.

43. Za nesprávne právne posúdenie považuje kasačný súd aj záver vo vzťahu k uloženej pokute, hoci ide o vec, na ktorú mal správny súd podľa § 195 SSP prihliadnuť vo veci správneho trestania z úradnej povinnosti. V rozhodnutí správnych orgánov sa odôvodnenie pokuty obmedzuje na prepis zákonných kritérií, ktoré nie sú žiadnym spôsobom aplikované za skutkový stav. Spôsob, ktorý zvolil správny orgán, t.j., že poukázal na relevantné ustanovenie zákona a uviedol, že pri stanovení výšky pokuty vychádzal z povahy, závažnosti, spôsobu, miery zavinenia, dĺžky konania a následkov porušenia povinnosti, a následne len skonštatoval že vzhľadom na to, že ide u dozorovaného subjektu ide o prvé porušenie. Stanovil výšku pokuty na spodnej hranici rozpätia, nemožno považovať za dostatočný a preskúmateľný. Napríklad, vo výroku rozhodnutí je dĺžka protiprávneho konania identifikovaná časom vykonanej kontroly, t.j. v trvaní od 1 hodiny a 10 minút, avšak dĺžku protiprávneho konania ako zákonné kritérium pre uloženie pokuty žalovaný vôbec nevyhodnotil. Stanovenie pokuty je tak nepreskúmateľné, čo správny súd nijako nevyhodnotil, hoci podľa § 195 písm. e) SSP je potrebné zohľadniť, či uložený druh sankcie a jej výška nevybočili z rozsahu správnej úvahy orgánu verejnej správy.

44. Riadne odôvodnenie pokuty je o to potrebnéjšie, ak aj sám správny súd uvádza, cit: „zákonodarca nevyčerpал závazne rozsah zákonom stanovenej definície (generálnej klauzuly) a ponechal na úvahe súdu, ktoré ďalšie hry možno považovať v zmysle generálnej klauzuly za hazardné. Generálna klauzula vo vzťahu k demonštratívne výpočtu slúži ako korektív, pretože môžu existovať hry spĺňajúce všetky kritériá stanovené v zákone, avšak im môže chýbať niektorý zo znakov generálnej klauzuly. Správny súd teda uviedol dôvody, ktoré ho viedli k záveru, že posudzovaný prípad spĺňa všetky zákonom stanovené predpoklady pre aplikácie citovaných ustanovení zákona o hazardných hrách.“ Pokiaľ by išlo o podradenie danej hry pod hazardné hry na základe generálnej klauzuly, je pri určení výšky pokuty potrebné prihliadnuť aj na skutočnosť, či dozorovaný subjekt mal možnosť dostatočne predvídať, že jeho konanie je protiprávne, napríklad na základe predchádzajúcej rozhodovacej praxe správneho orgánu alebo na základe možnosti dopytu na správny orgán, či v danom prípade ide o hazardnú hru, na ktorej prevádzkovanie je potrebná licencia.

IV.

Záver

45. Vzhľadom na uvedené nedostatky kasačný súd rozsudok správneho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 462 SSP).

46. V ďalšom konaní správny súd rozhodne aj o nároku na náhradu trov kasačného konania (§ 467 ods. 3 SSP).

47. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 463 v spojení s § 139 ods. 4 SSP).

Poučenie :

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.